

FUNDACIÓ AUDITORI
PALAU DE CONGRESSOS
GIRONA

festival
NITS DE CLÀSSICA

BENJAMIN APPL / JAMES BAILLIEU

Amb les seves sirenes Michael Dweck ens proposa un viatge a la Grècia d'Ulisses on aquests personatges mitològics amb els seus cants seductors captaven l'atenció dels mariners. Les Nits de Clàssica és l'espai en què l'encanteri d'uns artistes únics (i les seves delicioses músiques) ens atraparà. Aquesta és una invitació a viatjar pel temps i a abandonar-nos tot gaudint de la bellesa.

MICHAEL DWECK

Imatge de portada de Michael Dweck. Michael és un fotògraf, artista visual i cineasta americà contemporani. La seva narrativa fotogràfica explora els conflictes entre identitat i adaptació en enclavaments socials en perill d'extinció. La imatge de la portada *Mermaid 38* forma part de la sèrie *Mermaids* (2009), un paisatge submari, oníric i impressionista, protagonitzat pels célebres "nens del riu" a la Florida rural.

PORTADA: Copyright ©2017 Michael Dweck "Mermaid 38"

Dimarts **27 de juny**, 21 h. / Claustre del Monestir de sant Daniel

BENJAMIN APPL BARÍTON **JAMES BAILLIEU** PIANO

PROGRAMA

F. SCHUBERT: *Die schöne Müllerin*, op. 25, D. 795

- Das Wandern
- Wohin?
- Halt!
- Danksagung an den Bach
- Am Feierabend
- Der Neugierige
- Ungeduld
- Morgengruß
- Des Müllers Blumen
- Tränenregen
- Mein!
- Pause
- Mit dem grünen Lautenbande
- Der Jäger
- Eifersucht und Stolz
- Die liebe Farbe
- Die böse Farbe
- Trockne Blumen
- Der Müller und der Bach
- Des Baches Wiegenlied

20.30 h
*Guia musical
a càrrec de
Xavier Paset*

CONCERT ENREGISTRAT PER: Cat Música

Dip. Legal: Gi 958-2017

BENJAMIN APPL / JAMES BAILLIEU

L'univers *liederístic* de Franz Schubert

Javier Pérez Senz, crític musical d'El País.

La frescor vocal i la naturalitat en l'expressió són qualitats essencials per recrear la prodigiosa gamma de matisos de l'univers *liederístic* de Franz Schubert (1797-1828). El lied va ser el seu vehicle d'expressió natural, i en el seu copió catàleg destaquen com cims supremes del liederisme romàntic el seus dos grans cicles, *Winterreise*, D 911 (*Viatge d'hivern*) i *Die schöne Müllerin*, D 795 (*La bella molinera*), tots dos sobre poemes de Wilhelm Müller.

Dos valors joves i emergents del panorama *liederístic* internacional, el baríton líric alemany Benjamin Appl i el pianista sud-africà James Baillieu, han escollit precisament l'encís de *La bella molinera* com a repte artístic en el seu debut al Festival Nits de Clàssica. El cicle va ser escrit originalment per a veu de tenor i posteriorment dedicat al baríton Karl Freiherr von Schönsten —el compositor va transportar al nou registre els *lieder* de tessitura més aguda—i en la seva interpretació juga un paper important l'edat del cantant a l'hora de subratllar els aspectes més impulsius del caràcter del narrador en aquesta crònica de desamor, dolor i solitud final que Schubert retrata amb un lirisme intens i apassionat.

Viatge poètic i musical al cor i a l'ànima del protagonista en un mirall de les seves emocions que donen caràcter íntim e vital a cadascuna de les vint cançons del cicle —la meitat de les quals tenen una forma estròfica simple—, en un ventall

expressiu que transita des de l'optimisme inicial, vital i alegre, al desencís i a la desesperació. Parlem de lied, d'íntima fusió de paraula i música, de recreació musical i poètica, d'expressió de colors, atmosferes i matisos al piano i a la veu; i parlem de Schubert, és a dir, d'un compositor que fa seu el paisatge romàntic tradicional que dibuixen els poemes de Müller: el caminant solitari, el viatge com a recerca personal, la natura, la nit o el rierol, fil conductor, mirall de confidències, refugi i consol del narrador, que l'acollirà en el seu tràgic final. De fet, el fil argumental arrenca amb el passeig pel camp d'un jove que arriba a un rierol que condueix al molí. En aquest escenari descobreix i s'enamora de la bella molinera que dona títol al cicle. Però el breu idil·li acaba quan la filla del moliner l'abandona per un caçador.

Hi ha punts d'inflexió dramàtica que divideixen l'obra: la primera part acaba amb l'eloqüent Ungedul, que reflecteix l'estat d'ànim de l'enamorat; Morgengruss enllaça amb la segona part del relat, de matisos variats i rics en un impressionant *crescendo* que assoleix la màxima intensitat en la frase *L'estimada molinera és meva!*. L'atmosfera es torna més negra després de l'aparició del rival —*Der Jäger*— en una etapa final carregada de tristesa, nostàlgia i amargor que culmina amb l'impressionant *Des Baches Wiegenlied* i ho exigeix tot als seus intèrprets.

FRANZ SCHUBERT:**Die schöne Müllerin, D 795****(La bella molinera, sobre poemes de Wilhelm Müller)****Die Schöne Müllerin
Im Winter zu lesen****Das Wandern**

Das Wandern ist des Müllers Lust,
Das Wandern!

Das muß ein schlechter Müller sein,
Dem niemals fiel das Wandern ein,
Das Wandern.

Vom Wasser haben wir's gelernt,
Vom Wasser!
Das hat nicht Rast bei Tag und Nacht,
Ist stets auf Wanderschaft bedacht,
Das Wasser.

Das sehn wir auch den Rädern ab,
Den Rädern!
Die gar nicht gerne stille stehn,
Die sich mein Tag nicht müde drehn,
Die Räder.

Die Steine selbst, so schwer sie sind,
Die Steine!
Sie tanzen mit den muntern Reihn
Und wollen gar noch schneller sein,
Die Steine.

O Wandern, Wandern, meine Lust,
O Wandern!
Herr Meister und Frau Meisterin,
Laßt mich in Frieden weiter ziehn
Und wandern.

Wohin?

Ich hört' ein Bächlein rauschen
Wohl aus dem Felsenquell,
Hinab zum Thale rauschen
So frisch und wunderhell.
Ich weiß nicht, wie mir wurde,
Nicht, wer den Rath mir gab,
Ich mußte gleich hinunter
Mit meinem Wanderstab.

**La bella molinera
Per llegir a l'hivern****Caminar**

Caminar és el plaer del moliner,
caminar!

Ha d'ésser un mal moliner
qui mai ha pensat a caminar,
caminar!

De l'aigua ho hem après,
de l'aigua!
Que mai no reposa, dia o nit,
només pensa sempre a avançar,
l'aigua!

També ho hem vist en les rodes del molí,
les rodes!
No els agrada quedar-se mai parades,
i giren tot el dia sense cansar-se,
les rodes!

Les mateixes moles del molí, tan pesants,
les moles!
Ballen en alegre rotllana
i els agrada anar encara més de pressa,
les moles!

Oh, caminar, caminar, el meu plaer,
caminar!
Senyor meu i senyora mestressa,
deixeu-me seguir el meu camí en pau,
i caminar!

A on?

Sentí murmurar un rierol
prop de la font entre les roques.
Baixava veloç cap a la vall,
transparent i meravellós.
No sé el que em va passar,
no sé qui em va donar el consell,
però també jo havia de baixar
amb el meu bastó de caminant.

Hinunter und immer weiter
Und immer dem Bach nach,
Und immer frischer rauschte,
Und immer heller der Bach.

Ist das denn meine Straße?
O Bächlein, sprich, wohin?
Du hast mit deinem Rauschen
Mir ganz berauscht den Sinn.

Was sag' ich denn von Rauschen?
Das kann kein Rauschen sein:
Es singen wohl die Nixen
Dort unten ihren Reihn.

Laß singen, Gesell, laß rauschen,
Und wandre fröhlich nach!
Es gehn ja Mühlenträder
In jedem klaren Bach.

Halt!

Eine Mühle seh' ich blicken
Aus den Erlen heraus,
Durch Rauschen und Singen
Bricht Rädergebraust.

Ei willkommen, ei willkommen,
Süßer Mühlengesang!
Und das Haus, wie so traulich!
Und die Fenster, wie blank!

Und die Sonne, wie helle
Vom Himmel sie scheint!
Ei, Bächlein, liebes Bächlein,
War es also gemeint?

Danksagung an den Bach

War es also gemeint,
Mein rauschender Freund,
Dein Singen, dein Klingeln,
War es also gemeint?

Zur Müllerin hin!
So lautet der Sinn.
Gelt, hab' ich's verstanden?
Zur Müllerin hin!

Cap avall i sempre endavant,
i sempre seguint el riu;
i el corrent murmurava
cada vegada més fresc i més clar.

És aquest doncs mon camí?
Oh rierol, digues, on vas?
Amb els teus murmuris
m'has embriagat els sentits.

Però què dic murmuris?
Això no pot ésser cap murmuris;
són les ondines que canten
i dansen allà al fons.

Que cantin, amic, que murmurin,
i segueix caminant alegre!
Hi ha rodes de molí
en qualsevol límpid rierol.

Alto!

Veig brillar un molí
enmig dels verns;
entre murmuris i cants
m'arriba l'estrèpit de les rodes.

Benvingudes, benvingudes,
dolces tonades del molí!
I quina casa més acollidora!
I quines finestres tan brillants!

I el sol, que clar
llu en el cel!
Ah, rierol, estimat rierol,
això és el que tu em deies?

Agraïment al rierol

Això és el que tu em deies,
mon amic murmurador?
Els teus cants, les teves tonades,
eren això el que em deien?

Cap a la molinera!
Era aquest el sentit?
Digues, ho he entès bé?
Cap a la molinera?

Hat sie dich geschickt?
Oder hast mich berückt?
Das möcht' ich noch wissen,
Ob sie dich geschickt.

Nun wie's auch mag sein,
Ich gebe mich drein:
Was ich such', hab' ich funden,
Wie's immer mag sein.

Nach Arbeit ich frug,
Nun hab' ich genug,
Für die Hände, für's Herze
Vollauf genug!

Am Feierabend

Hätt' ich tausend
Arme zu rühren!
Könn't' ich brausend
Die Räder führen!
Könn't' ich wehen
Durch alle Haine!
Könn't' ich drehen
Alle Steine!
Daß die schöne Müllerin
Merkte meinen treuen Sinn!

Ach, wie ist mein Arm so schwach!
Was ich hebe, was ich trage,
Was ich schneide, was ich schlage,
Jeder Knappe thut es nach.
Und da sitz' ich in der großen Runde,
In der stillen kühlen Feierstunde,
Und der Meister spricht zu Allen:
Euer Werk hat mir gefallen;
Und das liebe Mädchen sagt
Allen eine gute Nacht.

Der Neugierige

Ich frage keine Blume,
Ich frage keinen Stern,
Sie können mir alle nicht sagen,
Was ich erführ' so gern.

Ich bin ja auch kein Gärtner,
Die Sterne stehn zu hoch:
Mein Bächlein will ich fragen,
Ob mich mein Herz belog.

És ella qui t'ha enviat?
O m'has encisat tu?
Ho voldria saber,
si és ella qui t'ha enviat.

Bé, sigui qui sigui,
accepto la meva sort;
el que buscava, ho he trobat,
sigui com sigui.

Jo demanava feina.
Ara en tinc ben bé prou.
Per a les mans i per al cor,
més que suficient!

Després de la feina

Tant de bo tingués mil braços
per moure!
Podria guiar
les sorolloses rodes!
Podria córrer com el vent
per tots els boscos!
Podria fer girar
totes les moles!
Perquè la bella molinera
veiés que fidelment la serveixo!

Ah, per què serà mon braç tan dèbil?
El que aixeco, el que porto,
el que tallo, el que colpejo,
qualsevol aprenent ho pot fer.
I ara m'assec en la gran rotllana
en les tranquil·les i fresques hores de repòs,
i el patró ens parla a tots:
"M'ha agradat el vostre treball"
i l'estimada noia
ens desitja a tots una bona nit.

El curiós

No ho pregunto a cap flor,
no ho pregunto a cap estrella,
cap d'elles em pot dir
el que jo voldria saber.

Jo no sóc jardiner,
i les estrelles estan massa altes;
preguntaré al meu rierol
si m'ha enganyat el meu cor.

O Bächlein meiner Liebe,
Wie bist du heut' so stumm!
Will ja nur Eines wissen,
Ein Wörtchen um und um.

Ja, heißt das eine Wörtchen,
Das andre heißet Nein,
Die beiden Wörtchen schließen
Die ganze Welt mir ein.

O Bächlein meine Liebe,
Was bist du wunderbarlich!
Will's ja nicht weiter sagen,
Sag', Bächlein, liebt sie mich?

Ungeduld

Ich schnitt' es gern in alle Rinden ein,
Ich grüb' es gern in jeden Kieselstein,
Ich möcht' es sä'n auf jedes frische Beet
Mit Kressensamen, der es schnell verräth,
Auf jeden weißen Zettel möcht' ich schreiben:
Dein ist mein Herz, und soll es ewig bleiben.

Ich möcht' mir ziehen einen jungen Staar,
Bis daß er spräch' die Worte rein und klar,
Bis er sie spräch' mit meines Mundes Klang,
Mit meines Herzens vollem, heißem Drang;
Dann säng' er hell durch ihre Fensterscheiben:
Dein ist mein Herz, und soll es ewig bleiben.

Den Morgenwinden möcht' ich's hauchen ein,
Ich möcht' es säuseln durch den regen Hain;
O, leuchtet' es aus jedem Blumenstern!
Trüg' es der Duft zu ihr von nah und fern!
Ihr Wogen, könnt ihr nichts als Räder treiben?
Dein ist mein Herz, und soll es ewig bleiben.

Ich meint', es müßt' in meinem Augen stehn,
Auf meinen Wangen müßt' man's brennen sehn,
Zu lesen wär's auf meinem stummen Mund.
Ein jeder Athemzug gäb's laut ihr kund;
Und sie merkt nichts von all' dem bängen
Treiben:
Dein ist mein Herz, und soll es ewig bleiben!

Oh, rierol dels meus amors,
per què estàs avui tan callat?
Només vull saber una cosa,
sobre una parauleta o una altra.

"Sí" es diu una parauleta,
l'altra es diu "no",
les dues paraules contenen
per a mi el món sencer.

Oh, rierol dels meus amors,
que estrany que estàs avui!
No ho diré a ningú més,
digues, rierol, m'estima?

Impaciència

M'agradaria gravar-ho en tots els arbres,
m'agradaria cisellar-ho en tots els còdols,
m'agradaria semblar-ho en els verds erols,
amb llavors de créixens, que aviat ho delatessin,
m'agradaria escriure-ho en tots els papers
blancs:
Teu és el meu cor, i ho serà per sempre!

M'agradaria atraure una jove estrella,
i que digués la paraula pura i clara,
i la digués amb el so de la meva boca,
amb tot el càlid impuls del meu cor;
i brillés llavors cantant a la seva finestra:
Teu és el meu cor, i ho serà per sempre!

M'agradaria murmurar-ho als vents del matí,
m'agradaria xiuxiuejar-ho entre els boscos
udolaires,
oh, si pogués brillar en les flors de totes les
estrelles!
I que li arribessin les seves aromes des de tot
arreu!
Vosaltres, ones, no podeu moure res més que
les rodes?
Teu és el meu cor, i ho serà per sempre!

Em pensava que havia d'estar en els meus ulls,
que es veuria en les meves galtes enceses,
que es llegiria en els meus llavis callats,
que ho proclamaria clarament cada batec;
però ella no s'ha adonat de la meva inquieta
agitació:
Teu és el meu cor, i ho serà per sempre!

Morgengruß

Guten Morgen, schöne Müllerin!
Wo steckst du gleich das Köpfchen hin,
Als wär' dir was geschehen?
Verdrießt dich denn mein Gruß so schwer?
Verstört dich denn mein Blick so sehr?
So muß ich wieder gehen.

O laß mich nur von ferne stehn,
Nach deinem lieben Fenster sehn,
Von ferne, ganz von ferne!
Du blondes Köpfchen, komm hervor!
Hervor aus eurem runden Thor,
Ihr blauen Morgensterne!

Ihr schlummertrunknen Äugelein,
Ihr thaubetrübten Blümelein,
Was scheuet ihr die Sonne?
Hat es die Nacht so gut gemeint,
Daß ihr euch schließt und bückt und weint
Nach ihrer stillen Wonne?

Nun schüttelt ab der Träume Flor,
Und hebt euch frisch und frei empor
In Gottes hellen Morgen!
Die Lerche wirbelt in der Luft,
Und aus dem tiefen Herzen ruft
Die Liebe Leid und Sorgen.

Des Müllers Blumen

Am Bach viel kleine Blumen stehn,
Aus hellen blauen Augen sehn;
Der Bach der ist des Müllers Freund,
Und hellblau Liebchens Auge scheint,
Drum sind es meine Blumen.

Dicht unter ihrem Fensterlein
Da will ich pflanzen die Blumen ein,
Da ruft ihr zu, wenn alles schweigt,
Wenn sich ihr Haupt zum Schlummer neigt.
Ihr wißt ja, was ich meine.

Und wenn sie thät die Äuglein zu,
Und schläft in süßer, süßer Ruh',
Dann lispelt als ein Traumgesicht
Ihr zu: Vergiß, vergiß mein nicht!
Das ist es, was ich meine.

Salutació matinal

Bon dia, bella molinera!
Per què gires la teva carona
com si et passés quelcom?
Tant et disgusta la salutació?
Tant et torba la meva mirada?
Si és així, me n'aniré.

Oh, deixa'm quedar-me apartat,
mirant la teva finestra estimada,
des de lluny, des de molt lluny!
Oh, rossos cabells, mostreu-vos!
Obriu les vostres portes rodones,
blaus estels del matí!

Ullets embriagats de son,
floretes cobertes de rosada,
per què receleu del sol?
Tan bona ha estat la nit
que us tanqueu, i abaixeu, i ploreu
pensant en son delit silencios?

Traieu-vos el tel dels somnis,
i contempleu alegres i lliures
el radiant matí de Déu!
Les aloses voleien pels aires,
i les penes i afliccions de l'amor
ens criden des del més profund del cor.

Les flors del moliner

Al rierol hi ha moltes petites flors,
semblants als seus ulls blaus i brillants,
el rierol és amic del moliner,
i lluu amb el blau dels ulls de l'estimada,
per això són les meves flors.

Just a sota la seva finestreta
plantaré aquestes flors;
crideu-la quan tot calli,
quan la son abaixi el seu cap;
ja sabeu el que vull dir-li.

I quan ella tanqui els ses ulls
i dormi en dolça, dolça pau,
murmureu-li com si fos un somni:
No m'oblidis, no m'oblidis mai!
Això és el que vull dir-li.

Und schließt sie früh die Laden auf,
Dann schaut mit Liebesblick hinauf:
Der Thau in euren Äugelein,
Das sollen meine Thränen sein,
Die will ich auf euch weinen.

Tränenregen

Wir saßen so traulich beisammen
Im kühlen Erlendach,
Wir schauten so traulich zusammen
Hinab in den rieselndend Bach.

Der Mond war auch gekommen,
Die Sternlein hinterdrein,
Und schauten so traulich zusammen
In den silbernen Spiegel hinein.

Ich sah nach keinem Monde,
Nach keinem Sternenschein,
Ich schaute nach ihrem Bilde,
Nach ihren Augen allein.

Und sahe sie nicken und blicken
Herauf aus dem seligen Bach,
Die Blümlein am Ufer, die blauen,
Sie nickten und blickten ihr nach.

Und in den Bach versunken
Der ganze Himmel schien,
Und wollte mich mit hinunter
In seine Tiefe ziehn.

Und über den Wolken und Sternen
Da rieselte munter der Bach,
Und rief mit Singen und Klingen:
Geselle, Geselle, mir nach!

Da gingen die Augen mir über,
Da ward es im Spiegel so kraus;
Sie sprach: Es kommt ein Regen,
Ade, ich geh' nach Haus.

Mein!

Bächlein, laß dein Rauschen sein!
Räder, stell eur Brausen ein!
All' ihr muntern Waldvögelein,
Groß und klein,
Endet eure Melodein!

I quan al matí obri els finestrons,
mireu enlaire amb mirada amorosa;
la rosada en els vostres ulls
seran les meves llàgrimes
que ploraré sobre vosaltres.

Pluja de llàgrimes

Estàvem asseguts en estreta intimitat
sota la fresca teulada dels verns,
i miràvem tots dos confiats
cap al rierol murmurador.

També havia arribat la lluna,
seguida per les estrelles,
i es veien totes elles
en el mirall argentat.

Jo no mirava cap lluna,
ni a la llum de cap estrella,
només mirava la seva imatge,
només mirava els seus ulls.

I vaig veure com s'inclinava
i mirava cap al tranquil rierol
per saludar les floretes blaves de la riba,
i elles s'inclinaven i la saludaven també.

I tot el cel semblava
submergit en el rierol,
i volia atraure'm endins
cap a la seva fondària.

I per sobre els núvols i les estrelles,
murmurava alegre el rierol,
i cridava amb cançons i tonades:
"Company, company, segueix-me!"

Llavors mirà més enllà,
i el mirall es va arrissar;
i ella em digué: "S'acosta la pluja,
adéu, me'n vaig a casa!"

Meva!

Rierol, deixa de murmurar!
Rodes, pareu el vostre brogit!
Tots vosaltres, alegres ocelllets,
grans i petits,
acabeu les vostres refilades!

Durch den Hain
Aus und ein
Schalle heut'e ei n Reim allein:
Die geliebte Müllerin ist mein!
Mein!

Frühling, sind das alle deine Blümelein?
Sonne, hast du keinen hellern Schein?
Ach, so muß ich ganz allein,
Mit dem seligen Worte mein ,
Unverstanden in der weiten Schöpfung sein.

Pause

Meine Laute hab' ich gehängt an die Wand,
Hab' sie umschlungen mit einem grünen Band
Ich kann nicht mehr singen, mein Herz ist zu voll,
Weiß nicht, wie ich's in Reime zwingen soll.
Meiner Sehnsucht allerheißesten Schmerz
Durf't ich aushauchen in Liederscherz,
Und wie ich klagte so süß und fein,
Meint' ich doch, mein Leiden wär' nicht klein.
Ei, wie groß ist wohl meines Glückes Last,
Daß kein Klang auf Erden es in sich faßt?

Nun, liebe Laute, ruh' an dem Nagel hier!
Und weht ein Lüftchen über die Saiten dir,
Und streift eine Biene mit ihren Flügeln dich,
Da wird mir bange und es durchschauert mich.
Warum ließ ich das Band auch hängen so lang'?
Oft fliegt's um die Saiten mit seufzendem Klang.
Ist es der Nachklang meiner Liebespein?
Soll es das Vorspiel neuer Lieder sein?

Mit dem grünen Lautenbände

“Schad' um das schöne grüne Band,
Daß es verbleicht hier an der Wand,
Ich hab' das Grün so gern!”
So sprachst du, Liebchen, heut' zu mir;
Gleich knüpft' ich's ab und send' es dir:
Nun hab' das Grüne gern!

Ist auch dein ganzer Liebster weiß,
Soll Grün doch haben seinen Preis,
Und ich auch hab' es gern.
Weil unsre Lieb' ist immer grün,
Weil grün der Hoffnung Fernen blühen,
Drum haben wir es gern.

Per tot el bosc,
pertot arreu,
que avui ressoni una sola rima:
l'estimada molinera és meva!
Meva!

Primavera, són aquestes totes les teves flors?
Sol, no tens uns raigs més brillants?
Ah, m'haig de quedar tot sol
amb la sagrada paraula “meva”,
incomprens per la creació sencera!

Pausa

He penjat el meu llaüt a la paret,
i l'he lligat amb una cinta verda...
Res no puc cantar, el meu cor està massa ple,

i no sabia com expressar-me en rimes.
Les més profundes penes de la meva melangia
les expressaria en alegres cançons,
i em lamentaria amb dolçor i tendresa
tot pensant que el meu sofrir no era petit.
Ai, tan gran és la càrrega de la meva felicitat
que no pot encabir-se en cap tonada del món?

Ara, estimat llaüt, reposa en aquesta paret!
I si alenés una brisa entre les teves cordes,
o et fregués una abella amb les seves ales,
restaria esglaiat i tremolaria.
Per què he deixat que pengi tant la cinta?
Vola sovint entre les cordes amb un so sospirant.
És potser el ressò de les meves penes d'amor?
O és el preludi de noves cançons?

Amb la cinta verda del llaüt

“Llàstima que la bella cinta verda
s'hagi de destenyir a la paret,
m'agrada tant el color verd!”
Així m'has parlat avui, estimada,
i jo l'he despenjada i te l'he enviada:
ara m'agrada a mi el verd!

Encara que l'estimada es vesteixi de blanc,
el verd es mereix també una lloança,
i a mi també m'agrada.
Perquè el nostre amor és sempre verd,
perquè verds floreixen els llindars de
l'esperança,

Nun schlinge in die Locken dein
Das grüne Band gefällig ein,
Da hast ja 's Grün so gern.
Dann weiß ich, wo die Hoffnung wohnt,
Dann weiß ich, wo die Liebe thront,
Dann hab' ich 's Grün erst gern.

Der Jäger

Was sucht denn der Jäger am Mühlbach hier?
Bleib', trotziger Jäger, in deinem Revier!
Hier gibt es kein Wild zu jagen für dich,
Hier wohnt nur ein Rehlein, ein zahmes, für mich.
Und willst du das zärtliche Rehlein sehn,
So laß deine Büchsen im Walde stehn,
Und laß deine klaffenden Hunde zu Haus,
Und laß auf dem Horne den Saus und Braus,
Und scheere vom Kinne das struppige Haar,
Sonst scheut sich im Garten das Rehlein fürwahr.

Doch besser, du bliebest im Walde dazu,
Und liebest die Mühlen und Müller in Ruh'.
Was taugen die Fischlein im grünen Gezweig?
Was will denn das Eichhorn im bläulichen Teich'??
Drum bleibe, du trotziger Jäger, im Hain,
Und laß mich mit meinen drei Rädern allein;
Und willst meinem Schätzen dich machen beliebt,
So wisse, mein Freund, was ihr Herzchen betrübt:
Die Eber, die kommen zur Nacht aus dem Hain,
Und brechen in ihren Kohlgarten ein,
Und treten und wühlen herum in dem Feld:
Die Eber die schieße, du Jägerheld!

Eifersucht und Stolz

Wohin so schnell, so kraus, so wild, mein lieber Bach?
Eilst du voll Zorn dem frechen Bruder Jäger nach?
Kehr' um, kehr' um, und schilt erst deine Müllerin
Für ihren leichten, losen, kleinen Flattersinn.
Sahst du sie gestern abend nicht am Thore stehn,

per això ens agrada el verd.

Sigues ara amable i posa't
la cinta verda en els teus rulls,
a tu t'agrada molt el verd.
Llavors sabré on viu l'esperança,
llavors sabré on regna l'amor,
només llavors m'agradarà el verd.

El caçador

Què busca aquí el caçador prop del rierol del molí?
Queda't, caçador insolent, en el teu vedat!
Aquí no hi ha cap fera per caçar,
només hi viu un dòcil cervatell, i és per a mi.
I si vols veure l'amable cervatell,
deixa al bosc els teus fusells,
deixa a casa els teus gossos lladrires,
deixa els tocs de la teva trompa,
i afaita't la barba hirsuta,
espantaràs molt al cervatell en son jardí.

Però millor si et quedes al bosc,
i deixes en pau els molins i els moliners.
De què serviria a un peix el verd brancatge,
o a un esquirol l'estany blavós?
Resta, doncs, caçador insolent, al bosc,
i deixa'm sol amb les meves tres rodes;
i si vols que t'estimi el meu tresor,
sàpigues, amic, el que torba el seu cor:
els senglars, que vénen del bosc durant la nit,
destrossen les cols de la seva horta,
i corren i furguen pels camps:
tira contra els senglars, valent caçador!

Gelosia i orgull

On vas tan ràpid, tan encrespat i salvatge, rierol estimat?
T'apresses furiós darrere l'atrevit caçador?
Torna, torna, i renya primer la teva molinera,
per la seva animeta inconstant, frívola, lliure i vel·leïtosa!
No la vas veure ahir al vespre a la porta
estirant el coll cap al gran camí?

Mit langem Halse nach der großen Straße sehn?
Wenn von dem Fang der Jäger lustig zieht nach
Haus,
Da steckt kein sittsam Kind den Kopf zum
Fenster 'haus.
Geh', Bächlein, hin und sag' ihr das, doch sag'
ihr nicht,
Hörst du, kein Wort, von meinem traurigen
Gesicht;
Sag' ihr: Er schnitzt bei mir sich eine Pfeif' aus
Rohr,
Und bläst den Kindern schöne Tänz' und Lieder
vor.

Die liebe Farbe

In Grün will ich mich kleiden,
In grüne Thränenweiden,
Mein Schatz hat 's Grün so gern.
Will suchen einen Zypressenhain,
Eine Heide von grünem Rosmarein,
Mein Schatz hat 's Grün so gern.

Wohlauf zum fröhlichen Jagen!
Wohlauf durch Heid' und Hagen!
Mein Schatz hat 's Jagen so gern.
Das Wild, das ich jage, das ist der Tod,
Die Heide, die heiß ich die Liebesnoth,
Mein Schatz hat 's Jagen so gern.

Grabt mir ein Grab im Wasen,
Deckt mich mit grünen Rasen,
Mein Schatz hat 's Grün so gern.
Kein Kreuzlein schwarz, kein Blümlein bunt,
Grün, alles grün so rings und rund!
Mein Schatz hat 's Grün so gern.

Die böse Farbe

Ich möchte ziehn in die Welt hinaus,
Hinaus in die weite Welt,
Wenn's nur so grün, so grün nicht wär'
Da draußen in Wald und Feld!

Ich möchte die grünen Blätter all'
Pflücken von jedem Zweig,
Ich möchte die grünen Gräser all'
Weinen ganz todtenbleich.
Ach Grün, du böse Farbe du,
Was siehst mich immer an,
So stolz, so keck, so schadenfroh,

Quan el caçador retorna alegre a casa amb la
seva presa,
Cap criatura honesta treu el cap per la finestra!
Vés, rierol, i digues-li: però no li diguis
cap paraula, sents?, sobre la meua trista faç.
Digues-li: ha tallat una flauta amb les canyes
de la meua riba,
i toca als nens belles danses i cançons.

El color estimat

Em vull vestir de verd,
el verd dels desmais:
al meu tresor li agrada molt el verd.
Vull trobar un bosc de xiprers,
un pla tot ple de verd romaní:
al meu tresor li agrada molt el verd.

Endavant cap a l'alegre cacera!
Endavant per camps i bardisses!
al meu tresor li agrada molt la caça.
La fera que jo caço és la mort,
el camp, l'anomeno "misèries de l'amor":
al meu tresor li agrada molt la caça.

Caveu-me una tomba a la gespa,
i cobriu-me amb verd herbei:
al meu tresor li agrada molt el verd.
Cap creu negra, cap floreta de color,
verd, tot molt verd al meu voltant:
al meu tresor li agrada molt el verd.

El color odiós

M'agradaria d'anar a rodar pel món,
per tot l'ample món,
si no fossin tan, tan verds
llurs boscos i llurs camps.

M'agradaria d'arrençar totes les fulles verdes
que hi ha en cada branca;
m'agradaria que amb les meves llàgrimes
empal·lidissin com la mort les herbes verdes.
Ah, verd, color odiós,
per què em mires sempre
tan orgullós, tan arrogant, tan maliciós,

Mich armen weißen Mann?

Ich möchte liegen vor ihrer Thür,
In Sturm und Regen und Schnee,
Und singen ganz leise bei Tag und Nacht
Das eine Wörtchen Ade!

Horch, wenn im Walde ein Jagdhorn ruft,
Da klingt ihr Fensterlein,
Und schaut sie auch nach mir nicht aus,
Darf ich doch schauen hinein.

O binde von der Stirn dir ab
Das grüne, grüne Band,
Ade, Ade! und reiche mir
Zum Abschied deine Hand!

Trockne Blumen

Ihr Blümlein alle,
Die sie mir gab,
Euch soll man legen
Mit mir ins Grab.

Wie seht ihr alle
Mich an so weh,
Als ob ihr wüßtet,
Wie mir gescheh'?

Ihr Blümlein alle,
Wie welk, wie blaß?
Ihr Blümlein alle
Wovon so naß?

Ach, Thränen machen
Nicht maiengrün,
Machen todte Liebe
Nicht wieder blühn.

Und Lenz wird kommen
Und Winter wird gehn,
Und Blümlein werden
Im Grase stehn,

Und Blümlein liegen
In meinem Grab,
Die Blümlein alle,
Die sie mir gab.
Und wenn sie wandelt
Am Hügel vorbei,

a mi, un pobre home blanc?

M'agradaria ajeure'm al seu portal
amb tempesta, pluja i neu,
i cantar-li baixet, nit i dia,
una sola parauleta: Adéu!

Escolta, quan sona en el bosc un corn de caça,
se sent la seva finestreta!
I encara que no em busqui a mi,
jo l'haig de mirar, a ella.

Oh, deslliga del teu front
la cinta verda, la verda!
Adéu, adéu! Com a comiat
dóna'm la mà!

Flors marcides

Floretes totes,
que ella em donà,
us he de posar
sobre la meua tomba!

Per què em mireu
tan desconsolades,
com si sabéssiu
el que ha passat?

Floretes totes,
que músties, que pàl·lides!
Floretes totes,
per què tan humides?

Ai, les llàgrimes no porten
el verd del maig,
ni fan florir novament
l'amor extingit.

Però vindrà la primavera,
i se n'anirà l'hivern
i creixeran floretes
entre l'herba.

I hi haurà floretes
en la meua tomba,
totes les floretes
que ella em donà.
I quan ella passegi
per aquest turó,

Und denkt im Herzen:
Der meint' es treu!

Dann Blümlein alle,
Heraus, heraus!
Der Mai ist kommen,
Der Winter ist aus.

Der Müller und der Bach

Der Müller
Wo ein treues Herze
In Liebe vergeht,
Da welken die Lilien
Auf jedem Beet.

Da muß in die Wolken
Der Vollmond gehn,
Damit seine Thränen
Die Menschen nicht sehn.

Da halten die Englein
Die Augen sich zu,
Und schluchzen und singen
Die Seele zu Ruh'.

Der Bach
Und wenn sich die Liebe
Dem Schmerz entringt,
Ein Sterlein, ein neues
Am Himmel erblinkt.

Da springen drei Rosen,
Halb roth, halb weiß,
Die welken nicht wieder,
Aus Dornenreis.

Und die Engelein schneidern
Die Flügel sich ab,
Und gehn alle Morgen
Zur Erde hinab.

Der Müller
Ach, Bächlein, liebes Bächlein,
Du meinst es so gut:
Ach, Bächlein, aber weißt du,
Wie Liebe thut?

Ach, unten, da unten,
Die kühle Ruh'!

pensarà en el seu cor:
ell m'era fidel!

Llavors, floretes totes,
sortiu, sortiul!
Ha arribat el maig,
l'hivern se n'ha anat!

El moliner i el rierol

El moliner:
On un cor fidel
es mor d'amor,
es marceixen els lliris
en els parterres.

I la lluna plena
s'ha d'amagar entre núvols,
perquè els homes no vegin
les seves llàgrimes.

Els àngels mantenen
els ulls tancats,
i sospiren, i canten,
pel repòs de l'ànima.

El rierol:
I quan l'amor
pot superar el dolor,
lluu en el cel
una nova estrella.

I d'una branca amb espines
sorgiran tres roses,
meitat roges, meitat blanques,
que ja no es marciràn.

I els àngels retallaran
les seves ales,
i baixaran cada matí
cap a la terra.

El moliner:
Ai, rierol, estimat rierol,
la teva intenció és bona,
però, ai, rierol saps tu
el que fa l'amor?

Ai, ací al fons, només ací
hi ha el fred repòs!

Ach, Bächlein, liebes Bächlein,
So singe nur zu

Des Baches Wiegenlied

Gute Ruh', gute Ruh'!
Thu' die Augen zu!
Wandrer, du müder, du bist zu Haus.
Die Treu' ist hier,
Sollst liegen bei mir,
Bis das Meer will trinken die Bächlein aus.

Will betten dich kühl,
Auf weichem Pfühl,
In dem blauen krystallinen Kämmerlein.
Heran, heran,
Was wiegen kann,
Woget und wieget den Knaben mir ein!

Wenn ein Jagdhorn schallt
Aus dem grünen Wald,
Will ich sausen und brausen wohl um dich her..
Blickt nicht herein,
Blaue Blümelein!
Ihr macht meinem Schläfer die Träume so
schwer.

Hinweg, hinweg
Von dem Mühlensteg,
Böses Mägdlein, daß ihn dein Schatten nicht
weckt!
Wirf mir herein
Dein Tüchlein fein,
Daß ich die Augen ihm halte bedeckt!

Gute Nacht, gute Nacht!
Bis Alles wacht,
Schalf' aus deine Freude, schlaf' auf dein Leid!
Der Vollmond stiegt,
Der Nebel weicht,
Und der Himmel da oben, wie ist er so weit!

Ai, rierol, estimat rierol,
segueix cantant.

Cançó de bressol del rierol

Bon repòs, bon repòs!
Tanca els ulls!
Caminant esgotat, ets a casa teva.
Aquí sí que hi ha fidelitat,
has de jeure aquí amb mi
fins que el mar hagi buidat els rierols.

T'ajazaré sobre un coixí
tou i fred
en la meva cambra blava i cristal·lina.
Que s'acosti, que s'acosti
tot el que pugui bressolar,
i que gronxi i bressoli el meu amic.

Quan soni un corn de caça
en el bosc verd,
bramaré i eixordaré al teu voltant.
No mireu cap aquí,
floretes blaves!
Porteu somnis pesats al meu dorment!

Allunya't, allunya't,
del camí del molí,
noia perversa, que no el desperti
la teva ombra!
Tira'm aquí el teu bell mocador
perquè li pugui tapar els ulls.

Bona nit, bona nit!
Fins que tot desperti,
oblida la teva joia, oblida el teu sofrir!
Surt la lluna plena,
s'escampa la boira,
i el cel, allà dalt, què n'és de gran!

*(Cicle de 20 Lieder, D 795,
octubre i novembre 1823)*

Traduccions: **Manuel Capdevila i Font**

BENJAMIN APPL

Aquest baríton alemany va ser "artista de nova generació" de la BBC i artista d'"ECHO Rising Stars" durant les temporades 2015-16, i és considerat, segons el Gramophone Magazine, com el favorit en la nova fornada de *liederistes*. Artista exclusiu de SONY Classical Recording, va ser guardonat amb el Gramophone Young Artist of the Year l'any passat.

El seu darrer treball ha vist la llum aquest març de 2017, un àlbum en solitari sota el títol *Heimat*. La seva discografia anterior inclou duets de

Mendelssohn i Schumann amb Ann Murray, enregistraments acompanyat del pianista James Baillieu, i un enregistrament en viu de lieder de Schubert amb Graham Johnson.

Va començar com a corista al reconegut Regensburger Domspatzen i va estudiar a la Hochschule für Musik un Theater de Munic i al Guildhall School of Music and Drama de Londres. Va tenir un mentor d'excepció, Dietrich Fischer-Dieskau, i ara estudia amb Rudolf Piernay. Entre d'altres, ha estat mereixedor del Deutsche Schubert

Gesellschaft Schubertpreis.

Ha actuat al Prinzregenten Theater de Munic, a la Deutsche Staatsoper i al Festival de Bregenz, i en recital al Heidelberger Frühling, de Singel al Antwerp, Carnegie Hall, al Palau de la Música Catalana, Festival Schubertiade i al Wigmore Hall. Benjamin Appl ha tocat amb l'Akademie für Alte Musik Berlin, Gabrieli Players & Consort, Les Violons du Roy, el Bach Collegium Stuttgart, i en repetides ocasions amb les principals orquestres de la BBC. El setembre del 2015 va fer el seu debut

als Proms, i va interpretar el *Cant triomfal* de Brahms i *Carmina Burana* al costat de Marion Alsop i l'Orchestra of the Age of Enlightenment.

Els seus recitals inclouen de manera regular el Wigmore Hall i el Schubertiade Hohenems and Schwarzenbert. Treballa assíduament amb pianistes com ara Graham Johnson, Malcom Martineau, Helmut Deutsch, James Baillieu (que l'acompanya en el recital d'aquest vespre) i Martin Stadtfeld

JAMES BAILLIEU

Com a reeixit músic de cambra, solista i acompanyant, col·labora amb cantants i instrumentistes com ara Lawrence Power, Quartet Heath, Mark Padmore, Thomas Allen, Kiri Te Kanawa, Pumeza Matshikiza, Allan Clayton, Jacques Imbrailo, Ailish Tynan i John Mark Ainsley. Entre els escenaris on ha actuat hi ha el Wigmore Hall, Konzerthaus de Berlín, Musikverein de Viena, Bridgewater Hall, National Concert Hall de Dublín i els festivals de Bergen, Spitalfields, Aldeburgh, Cheltenham, Bath, City of London, St. Magnus, Norfolk & Norwich, Brighton, Verbier i Ais

de Provença. Com a solista ha actuat amb l'Orquestra de l'Ulster, Orquestra de Cambra Anglesa i al Festival Petworth amb la Wiener KammerSymphonie. Nascut a Sud-àfrica, va estudiar a la Universitat de Ciutat del Cap i a la Royal Academy of Music de Londres amb Michael Dussek, Malcolm Martineau i Kathryn Stott. Va rebre el suport de les fundacions Borletti Buitoni Trust i Young Classical Artist Trust. Va ser nomenat Hodgson Junior Fellow l'any 2007, professor d'acompanyament de Piano el 2011, i membre associat de la Royal Academy of Music l'any 2012.

Sabies que...?

Pere Andreu Jariod, divulgador musical

... Schubert és l'únic músic de l'anomenada Escola de Viena que va néixer en aquella ciutat austríaca?

Els altres grans compositors que agrupem dins d'aquest període són Franz Joseph Haydn (que va néixer a Rohrau, Àustria), Wolfgang Amadeus Mozart (nascut a Salzburg) i Ludwig van Beethoven (que era de Bonn). Tot i que Franz Schubert va néixer i morir a Viena, els pares no eren d'allà. El pare havia nascut a la regió de Moràvia, i la mare era de Silèsia, situades més al nord.

... l'Ave Maria de Schubert en realitat no és un Ave Maria?

Aquest lied es titulava originàriament *Ellens dritter Gesang* (que vol dir *Tercera cançó d'Ellen*), i del text de l'oració de l'Ave Maria només té les dues primeres paraules, les úniques en llatí. Forma part d'un conjunt de cançons que Schubert va compondre a partir de la traducció a l'alemany del poema *The Lady of the Lake (La dama del llac)*, de Walter Scott. En aquesta cançó, la protagonista, Ellen Douglas, invoca la protecció de la Verge Maria en veure's perseguida pel rei d'Escòcia. Temps més tard es va adaptar un text catòlic a la melodia original, que és com ens ha arribat a l'actualitat.

... Salieri va ser mestre de Schubert?

Tot i la mala fama que la pel·lícula *Amadeus*, de Mi-

los Forman, atribueix al compositor italià, la veritat és que Antonio Salieri va ser en el seu temps un músic respectat i admirat. Schubert va entrar en contacte amb ell quan era petit –als set anys–, i cantava en el cor de la Capella de la Cort de Viena. A partir d'aquell moment, rebria classes particulars de Salieri, sobretot de composició, durant els primers anys de formació.

... existeix una versió de *La bella molinera* amb acompanyament de guitarra?

La transcripció completa del cicle la va fer el guitarrista Jaume Torrent, gran amant de la música de Schubert, i es va estrenar a final de 2008 al Festival de Música de Rialp. El mateix Torrent va interpretar la part de guitarra, acompanyant al tenor José Ferrero. L'Editorial Boileau en va fer l'edició de la partitura aquell mateix any.

... Schubert va ser el cinquè compositor més interpretat del món l'any 2016?

Si més no, així ho diu l'estadística elaborada pel portal d'internet Bachtrack, a partir dels gairebé 32.500 registres d'espectacles, òperes i concerts, recopilats al llarg de l'any passat arreu del món. El rànquing l'encapçalaven, per aquest ordre, Beethoven, Mozart, Bach i Haydn. Després de Schubert hi trobaríem els noms de Brahms, Schumann, Txaikovski, Händel i Mendelssohn.

Recomanacions

Pere Andreu Jariod

WEB DE BENJAMIN APPL
benjaminappl.com

WEB DE JAMES BAILLIEU
james-baillieu.com

Reportatge breu de la TV DW sobre Benjamin Appl
bit.ly/2rIG5y3

Heimat
Lieder de Schubert, Reger, Brahms, Strauss, Grieg, Wolf, Poulenc, Britten...
Benjamin Appl (baríton)
James Baillieu (piano)
CD SONY (2017)

Schubert
Benjamin Appl (baríton) · **Graham Johnson** (piano)
CD WIGMORE HALL LIVE (2016)

Stunden, Tage, Ewigkeiten · Heinrich Heine Lieder
Lieder de Schubert, Schumann, Mendelssohn, Grieg, Rubinstein
Benjamin Appl (baríton)
James Baillieu (piano)
CD CHAMPS HILL RECORDS (2016)

Lloc web dedicat a la cançó de cambra (en català)
www.liederabend.cat/ca/

The greatest lov and the greatest sorrow
(El amor más grande y la pena más grande)
Documental sobre Franz Schubert, de **Christopher Nupen** (V.O.S.E.)
www.youtube.com

Los lieder de Schubert
Dietrich Fischer-Dieskau
Traducció: Adriana Hochleitner de Vigil
296 pàgines
Alianza Editorial (1984)

Propers concerts

Divendres **30 de juny**. 21 h. Claustre de la Catedral
Preu: 20 €

JEAN-GUIHEN QUEYRAS VIOLONCEL **ALEXANDRE THARAUD** PIANO

Diumenge **2 de juliol**. 20 h. Catedral de Girona
Preu: 15 € (Seient sorpresa: 8 €)

REINOUD VAN MECHELEN TENOR **A NOCTE TEMPORIS: ANNA BESSON** FLAUTA **MARC MEISEL** CLAVE I ORGUE | **PHILIPPE PIERLOT** VIOLONCEL

PATRONS

COL·LABORADORS PRINCIPALS

AMB EL SUPORT DE

MITJANS COL·LABORADORS

festival NITS DE CLÀSSICA

FUNDACIÓ AUDITORI
PALAU DE CONGRESSOS
GIRONA

Girona
Cultura

Més informació:

www.auditorigirona.org/nitsdeclassica

872 08 07 09

Segueix-nos a:

 @NitsdeClassica

 AuditoriGirona

 Auditori_gi

 AuditorideGirona

#CiutatdeFestivals

#Nits4G

 Club
GIRONA CULTURA

NITS 4G

Sou instagramers, tuitaires, bloguers? Veniu a Nits de Clàssica i convertiu-vos en influencer del festival. Envieu un correu a info@auditorigirona.org i aconsegiu l'acreditació. Us reservem una zona especial per a vosaltres. Places limitades.